

Sotkamo

(3) motsvarande skåra å trissan stöde mot strängen och afsköts alltid fritt från armen, icke med bågakolfven stödd mot skuldran, emedan tillbakastudsningen var mycket stark. Pilen var likasom skjutredskapet af två slag vasana med en klump i ändan, för att ej skada de pelsbärandeadjuren skinn, för kaari eller käsijousi, och nuoli med en spets af hårdt trä, ben eller jern, för jousi eller varsijousi. Kogret var gjordt af nät, men hade botten af trä; det bars på ryggen och pilarar drogos derur öfver axeln. Skytten åtföljdes af en gosse (nuolennoutaja, popassa), som äterbar pilarne: "Ei auta ampuminen, kun ei ole nuolennoutajata." Jmf. A. Ahlqvist, De vestfinska språkens kulturord, s. 212 - 3. och E. Lönnrot, Mehiläinen 1840, s. 51 - 2. Armborstet är föräradt af landshöfdingen Stiernschantz i Uleåborg. Cons. prot. den 2 juni 1830, § 28. Ver. B., s. l. Färings kat., n. 3. Om båge och bågsjutning jmf. Åbo Tidn. 1803, n. 72, år 1777, s. 133; Mehiläinen 1840 : 50 - 2.

Muhos

41 Värja med parersköld och contre - gardes. Greppet har en trähylsa, som varit omvecklad med snodd af messingstråd. Vid roten af klingan ses på hvardera sidan tre monogrammer af denna form. Värjan, som förvarats i Särkijärvi by af Muhos socken hos en bonde, hvars farfar skall funnit den derstädes, förärades af landshöfding Stiernschantz i Uleåborg. Cons. prot. den 2 juni 1830, § 28. Ver. B., s. l. Färings kat. n. 4.

Pudasjärvi

N:r 2-4 åtföljdes af en stridshammare af sten, funnen i Pudasjärvi. Ver. B., s. 1, 119. Cons. prot. d. 2 juni 1830, § 28. Den finnes ännu upptagen i A. Reinholms katalog, s. 2, men synes sedermera förkommit eller förblandats.

Kuhmois

5-6 Ett jordfynd, bestående af "en värja, en pik och stridyxa", från en åker i Kuhmois kapell, förärades af munsterskrifvaren Floor derstädes. Cons. prot. den 16 juni 1831, § 7. Ver. B., s. 1, 119. Värjan nämnes ännu i A. Reinholms katalog, s. 14, men icke senare. Det öfriga af fyndet, hvars sammanhörighet synes tvifvelaktig, består af: 5) Lansformig spjutspets med holk, i hvilken nageln för skaftets fästande ännu kvarstår; öfverdragen med rost. 6) stridyxa af rysk form för fotfolk; frifejad från rost och försedd med ett svartmåladt skaft, som icke bär spår af förmultning. Jmf. Ignatii katalog, s. 37, n. 294 och s. 53, n. 33. Färulings kat., n. 5-6.

Estland

7 Runstaf med årtalet 1693, tvåsidig, 1 aln 17 tum lång. Förärad af konsul G. Fr. Böningh i Reval. Cons. prot. den 11 Augusti 1832, § 10. Ver. E., s. 1, 15, 29. Färulings katalog, Utl. Afd., n. 663.

8 Tvänne kakel, det ena prydt med Carl XI:s krönte namnehiffer på hvitt botten, det andra med Carl XII:s på svart. Förärade af konsul G. Fr. Böningh i Reval. Cons. prot. den 11 Aug. 1832, § 10 och 17 Nov. 1832, § 6. Det förstnämnda åtföljdes